

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **D. D.**
státní příslušnost: X
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2021, č. j. OAM-900/ZA-ZA11-ZA03-2021,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalovaný zamítl žádost žalobce o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou. Gruzie, odkud žalobce pochází, je totiž na seznamu bezpečných zemí původu. Žalobce namítá, že si žalovaný neopatřil dostatek aktuálních a relevantních informací o zemi původu žalobce. Nezjistil proto řádně skutkový stav. Krajský soud níže vysvětlí, proč tak žalobce namítá nedůvodně.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. Žalobce podal dne 24. 10. 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Odůvodnil ji tím, že měl v Gruzii finanční potíže. Půjčil si 3.500 dolarů od jedné ženy. V roce 2019 si otevřel pekárnu, kde vyráběl chléb lavaš. Po vypuknutí pandemie koronaviru lidé přestali jeho chléb kupovat. Nemohl proto splácet svoji půjčku. Odjel pracovat na stavbu do Tbilisi, aby ji mohl splatit. V květnu 2020 ho tam navštívili dva muži, které poslal věřitelka. Hrozili mu, že mu ho zlomí nohy, pokud peníze nezaplatí. Žalobce pak opět změnil práci. Vždy ho ale našli lidé od věřitelky a vyhrožovali mu. Jeho dluh kvůli úrokům narostl až na 5.000 dolarů. V říjnu 2021 mu řekli, že pokud do měsíce peníze nezaplatí, tak ho zabijí. Žalobce se na nikoho neobrátil se žádostí o pomoc, protože v Gruzii podle něj nic nefunguje. Ty osoby navíc musí mít kontakt s policií, jinak si nedokáže vysvětlit, že ho vždy našly. Z Gruzie odjel na nátlak rodiny. Se státními orgány tam nikdy problémy neměl. Nebyl trestně stíhán a neměl problémy s policií. V jiných částech země by ho určitě opět našli.
3. Žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení informace o zemi původu, konkrétně vycházel z materiálu *Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu* z října 2021 („Hodnocení Gruzie“). Podle této zprávy v Gruzii obecně a soustavně nedochází k pronásledování ve smyslu čl. 9 směrnice č. 2011/95/EU, ani k mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení, trestům či hrozbě z důvodu svévolného násilí. V Gruzii neprobíhá žádný aktivní mezinárodní nebo vnitřní konflikt. Centrální vláda nemá pod kontrolou pouze separatistické regiony Abcházie a Jižní Osetie. Gruzie je členem OSN. Ratifikovala a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách. Ochranu proti pronásledování nebo špatnému zacházení upravuje řada zákonů. Gruzie je přijímala téměř vždy v součinnosti s Radou Evropy a dalšími mezinárodními organizacemi.
4. Gruzínská ústava garantuje základní práva a svobody, včetně svobody volného pohybu a zákazu mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Dochází ale například k porušování soudní nezávislosti a nestrannosti, porušování soukromí a násilí vůči LGBTI osobám. Gruzínská vláda také spolupracovala s Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky i s dalšími humanitárními organizacemi na poskytování ochrany a pomoci vnitřně přesídleným osobám, uprchlíkům a dalším skupinám. Gruzínští občané mohou podat stížnost ke státnímu zastupitelství a dalším justičním institucím. Případným zneužitím pravomocí státních orgánů se rovněž zabývá ombudsman a řada nevládních organizací, které poskytují efektivní pomoc v případech porušení práv jednotlivců.
5. Na základě výpovědi žalobce a informací plynoucích z *Hodnocení Gruzie* žalovaný shledal, že v případě žalobce lze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. Žalobce v řízení uváděl ekonomické problémy, konkrétně dluhy od soukromé osoby, od níž si půjčil na podnikání. Čelil pak vyhrůžkám kvůli jejich nesplácení. Neobrátil se ovšem na policii či jiné státní orgány se žádostí o pomoc. Nevyužil tedy možnosti, které mu domovský stát nabízí. Nelze dovozovat, že by mu příslušné orgány, s nimiž nikdy neměl problémy, odmítly nebo nechtěly poskytnout pomoc. Může se na ně obrátit i po návratu. Žalobce proto podle žalovaného neprokázal, že by v jeho případě nebylo možné Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. Rozhodnutím ze dne 11. 11. 2021, č. j. OAM-900/ZA-ZA11-ZA03-2021 („rozhodnutí žalovaného“) tak zamítl žádost žalobce jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“).

III. Žaloba a vyjádření žalovaného

6. Žalobce namítá, že odešel ze země původu, protože tam čelil vyhrůžkám v souvislosti s dluhem, který měl. Pekárna, kterou si chtěl otevřít, a na kterou si půjčil, kvůli koronavirové pandemii zkrachovala. Žalobce pak nemohl splácet své dluhy. Opakovaně se pokoušel změnit svou práci, aby si peníze vydělal a mohl je splatit. Na všech místech, kde pracoval, ho vždy našly osoby najaté věřitelkou. Vyhrožovaly, že mu zlámou obě nohy či mu jinak fyzicky ublíží. Žalobce se snažil dluh postupně splácet, ale narůstaly mu úroky. Místo 3.500 dolarů nakonec dlužil už 5000 dolarů.
7. V říjnu 2021 žalobce dostal výhrůžku, že pokud do měsíce dluh nesplatí, zabijí ho. Na nátlak rodiny se proto rozhodl z Gruzie odejít. Na policii se s žádostí o pomoc neobracel, protože se obával, že by se mu ti, kdo mu vyhrožují, pomstili. Je velmi pravděpodobné, že na policii mají vazby. Jinak si žalobce nedokáže vysvětlit, jak je možné, že ho našli vždy na všech místech, kde pracoval a kam se stěhoval. V případě návratu se žalobce domnívá, že osoby s kriminální minulostí poslané věřitelkou dokáží vše. Proto se obává i o svůj život.
8. Žalovaný nepracoval prakticky s žádnými informacemi o zemi původu. Jako jediný podklad pro vydání rozhodnutí byla použita zpráva *Hodnocení Gruzie*. Z této zprávy však žalovaný odkazuje pouze na zcela obecné informace, které žádným způsobem nesouvisí s důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany, které uváděl během správního řízení žalobce. Rozhodnutí žalovaného je výsledkem nezákonného postupu žalovaného, který si neopatřil dostatečné množství aktuálních a relevantních informací o Gruzii. Nepřihlédl ke všemu, co žalobce v řízení tvrdil nebo co vyšlo najevo, v důsledku čeho nezjistil skutkový stav způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem jeho případu.
9. Společně se žalobou podal žalobce návrh na přiznání odkladného účinku.
10. Ve vyjádření k žalobě žalovaný zmiňuje, že dostatečně zjistil skutkový stav a věc posoudil důkladně. Neuvádí nové skutečnosti, které by měly relevanci pro rozhodnutí soudu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Žalobu podala oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu.
12. Žaloba *není důvodná*.
13. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu se jako zjevně nedůvodná zamítne žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který ČR považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. V souladu s § 16 odst. 3 zákona o azylu platí, že pokud jsou tu předpoklady pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany pro zjevnou nedůvodnost, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li tu předpoklady pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany pro zjevnou nedůvodnost podle § 16 odst. 2, rovněž se *neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a*.
14. Seznam bezpečných zemí původu obsahuje § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců. V souladu s bodem 7

tohoto ustanovení *Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu Gruzii, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie*. Zařazení Gruzie na tento seznam znamená, že (s příslušným teritoriálním omezením) splňuje výše podmínky pro označení země za bezpečnou podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, který vychází z procedurální směrnice (viz příloha č. I procedurální směrnice). Žalovaný tedy nemá povinnost tyto podmínky zkoumat jednotlivě ve vztahu ke každé žádosti o mezinárodní ochranu

15. Pokud tedy žadatel pochází z bezpečné země původu, předpokládá se, že jeho žádost o mezinárodní ochranu je nedůvodná, protože mu v zemi původu nehrozí pronásledování ani vážná újma. Tato domněnka je ovšem vyvratitelná. A každý žadatel pocházející z bezpečné země původu má možnost prokázat, že v jeho konkrétním případě by se domněnka bezpečnosti uplatnit neměla. Žadatel tedy musí prokázat, že právě jemu „hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. [...] označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70). Aby žadatel toto důkazní břemeno unesl, musí nejen tvrdit relevantní skutečnosti z hlediska důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, ale zejména tato tvrzení prokázat.
16. Žalobce prvně namítá, že žalovaný řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem. *V případě použití institutu bezpečné země původu však žalovaný nemá povinnost shromažďovat informace o zemi původu v takovém rozsahu, jako je tomu u plného meritorního přezkumu žádosti*. Jak totiž vyplývá z § 16 odst. 3 zákona o azylu, v těchto případech se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany uvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl čelit pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Je proto postačující, pokud žalovaný jako podklad pro vydání rozhodnutí využil pouze zprávu *Hodnocení Gruzie*, která zdůvodňuje naplnění podmínek pro zařazení Gruzie na seznam bezpečných zemí původu. Teprve pokud by žalobce předložil důkazy, že v jeho případě Gruzii za bezpečnou zemi považovat nelze, musel by žalovaný shromáždit dodatečné informace, na jejichž základě by hodnotil relevanci těchto důkazů a tvrzení žalobce ve vztahu k jednotlivým důvodům pro udělení mezinárodní ochrany. Žalobce však žádný takový důkaz nepředložil.
17. Žalobce uvedl, že má obavy z návratu do Gruzie kvůli svému dluhu. Lidé od jeho věřitelky mu měly vyhrožovat polámáním nohou a zabitím. Původcem pronásledování ve smyslu zákona o azylu může být i soukromá osoba. *V těchto případech se ale žadatel o mezinárodní ochranu musí obrátit se žádostí o pomoc nejprve na vnitrostátní orgány*. V případě bezpečné země původu totiž platí presumpce dostupnosti vnitřní ochrany (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2007, č. j. 4 Azs 195/2006-149). Možnost využití vnitrostátních právních prostředků ochrany je jedním z kritérií pro posouzení státu jako bezpečné země původu. To znamená, že již *označením Gruzie jako bezpečné země původu se vytváří domněnka, že možnost využití vnitrostátních prostředků ochrany existuje*. Není-li tedy zjevné, že tyto orgány nemohou či nechťejí účinnou ochranu poskytnout (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2021, č. j. 6 Azs 168/2020-50). Pak je ale na žadateli, aby to případně prokázal (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008-57). Žalobce se ovšem na žádné vnitrostátní orgány neobrátil a ani netvrdil, že by mu nemohly poskytnout účinnou ochranu.
18. Krajský soud uzavírá, že námitky žalobce nejsou důvodné. Neprokázal, že v jeho případě Gruzie není bezpečnou zemí.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

19. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly. O návrhu na přiznání odkladného účinku krajský soud samostatně nerozhodl, protože bezodkladně rozhodl ve věci samé. Žalobci již nezasílal vyjádření žalovaného k žalobě. Právo žalobce na kontradiktornost řízení si to nežádalo. Oproti rozhodnutí žalovaného neobsahovalo žádnou novou argumentaci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 13. ledna 2022

Martin Kopa, v. r.
samosoudce